

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت تعهدات مقابلۀ با خطر با تکیه بر آیه 32 سوره مائده و روایات

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فائزه نظیری

خلاصه مقاله:

خطرات و حوادث غیر مترقبه از جمله عواملی به شمار می رود که موجب به خطر افتادن جان افراد جامعه است. لذا برای حفظ حیات افراد از این خطرات در شرایط بحرانی، لازم است تعهداتی اندیشیده شود که ضمن آن افراد متعهد به نجات جان افراد در معرض خطر بوده و نسبت به این امر مبادرت ورزند. از طرفی روشن است که دین مبین اسلام حیات انسان را محترم می داند آن سان که حیات هر فردی برابر است با حیات همه مردم، لذا در صورتی که جامعه حیات یکی را خوار شمرده و بی قدر داند، این امر نه تنها حیات همه جامعه را به خطر می اندازد بلکه مخالفت با فرمان اسلام است. بحث حاضر مرتبط با اهمیت این تعهدات (تعهدات مقابلۀ با خطر) از دیدگاه قرآن و روایات است. آیات سی و دوم سوم مائده و روایاتی که نجات دادن افراد از خطر و بلایا را مصداق این آیه شریفه می دانند براهمیت این مشاغل دلالت دارد. برخی از مفسران مراد از تعبیر «و من احیایا فکانما احیا الناس حمیعا» در این آیه را تعظیم احیای نفس دانسته اند و رغبت در احیای نفوس را هدفی مهم می دانند که خداوند متعال در مقام تفهیم آن به مخاطبین است. در حقیقت شاید بتوان تعهدات مقابلۀ با خطر را به نوعی مصداق آیه مذکور دانست

کلمات کلیدی:

اهمیت تعهدات مقابلۀ با خطر، آیه سی و دوم سوره مائده، روایات، احیاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161833>

